gesetzt haben; vgl. v. l. zu Bharth. 2,75). Als Bein. Civa's Çiv. Nach ÇKDR. als Synonym von Feuer (vgl. AK. 2,4, 2,60) auch N. einer Pflanze, Plumbago zeylanica Lin.

तनूनपालस् adj. das Wort तनूनपात् enthaltend Nin. 8, 22.

जैन् नैप्तर् = तनूनपात् ÇAT. BR. 3, 4, 2, 5. 11. KATJ. ÇR. 8, 1, 20. — $V_{\rm gl.}$ तानूनप्त.

নন্দাঁ (तन् + पा) adj. die Person —, Leib und Leben schirmend: म्र-संत्र उद्यो ऽ विता तंनूपा: RV. 4,16,20. 10,46,1. 88,8. মূর রামুব্যা তুর ন-स्तन्पा 8,9,11. 7,66,3. 8,60,13. 10,88,7. 69,4. AV. 6,53,2. 41,3. VS. 3,17. 4,15. Çiñeu. Ça. 1,6,11.

तन्पान (तन् + पान) 1) adj. f. \S dass. AV. 2,11,4. 3,5,8. 19,30,4. \S व्युर्गस्तन्पानी: TS. 5,7,2,2. 3,2,2. — 2) \square . Schirm der Person u.s.w. AV. 5,8,6. 8,5,20.

तनूपावन् (तनू -- पा°) adj. dass. Air. Br. 2,27.

तनूपृष्ठ (तनू + पृष्ठ) m. N. eines Soma-Opfers Çáñku. Çr. 10,8,33. तनूबल (तनू + बल) n. Körperkraft, eigene Kraft AV. 9,4,20.

तनू हैंच् (तनू + ह्रच्) adj. dessen Person leuchtet, von Agni RV. 2,1,9. im Waffenschmuck glänzend (?): मं यन्मृक्ती मियुती स्पर्धमाने तनू हुचा पूर्माता पतित 7,93,5. प्रूरी वा प्रूर्ण वनते शरी रैस्तनू हुचा तहिष् पत्कृ- एवति 6,25,4.

নিনুন্ (ননু + দুক্) 1) Haar auf dem Körper, n. AK. 2,6,2,50. H. 630. Med. h. 30. Buág. P. 2,1,33. m. H., Sch. H. an. 4,338. — MBH. 1,4061.5296. 3,3061. Ará. 5,3. Hariv. 2399.11208. R. 6,36,26. Buág. P. 7,8,22. 8,20,28. 9,14,18. Am Ende eines adj. comp. f. য়া Mârk. P. 29,7. — 2) Flügel, n. AK. 2,3,36. H. 1317. Med. m. H., Sch. H. an. Geffeder: (जुक्काटः) सञ्जतन्त्र हालामवक्तनसम्बर्धानाः Varâh. Bru. S. 62, 1. — 3) m. Sohn H. an. Çatr. 10,52. — Vgl. तन्त्र हाला, तन्त्राङ्ग. तन्त्राः (तन् + उन्त्र) m. N. pr. eines Sohnes des 3ten Manu Hariv. 424. तन्त्राङ्गित् (तन् + च॰) adj. über die Person gebietend, beherrschend; von Agni Av. 1,7,2. 5,8,2. Indra 4,4,4.8. यो स्रतिष्ठं तन्त्रशा 7,109,1. तन्त्राङ्ग. (तन् + मुस) adj. sich herausputzend, eitel auf seine Person Nir. 6, 19. Rv. 5,34,3; vgl. 1,85,3.

तन्क्विम् (तन् + क्ं) n. N. dreier an die drei Tanû des Agni gerichteten Havis Kars. Ça. 4,5,9. 10,7. Schol. zu 3,8,31.

तन्द्रहर s. u. तन्द्रहर.

तनानु eine Reisart (पष्टिक) Nigii. Pa.

तत्तस्य् तत्तस्य ति sich betrüben; betrüben gana काएड्वादि zu P. 3,1, 27. – Vgl. तंस्.

तैति (von 1. तन्) f. P. 6,4,39. 7,2,9, Sch. 1) Schnur, Strang; Saite Sij. zu RV. 6,24,4. सासङात शिचस्तत्यां मिल्यो कालपिलता Baig. P. 7,2,52. वाशीशतत्यामुह्दामि बहा: 5,31. वाचा तु तत्या यदि ते जना उसित: 4,20,30. 3,21,16. 5,1,14. 6,3,13. तिः, सतः, शतः Schol. zu Kati. Ça. 20,3,2. zu Çat. Ba. 13,4,2,3. — 2) Reihe: शचीवतस्ते पुरुशाक शाका गवीमिव सुत्यः संचर्त्याः । वत्सानां न त्त्रपंस्त रूद्ध दामन्वता अद्मानाः सुद्मन् RV. 6,24,4. — 3) N. pr. P. 3,3,174, Sch. — Wilson: 1) m. Weber. — 2) f. Ausdehnung. — Vgl. 2. तिः

तॅत्रिपाल (तित्त + पाल) m. P. 6,2,78. Hüterder Rethen (der Kälber), ein angenommener Name Sahadeva's beim König Virața. तेथा गोसंख्य

द्यातं वै तित्तपालेति मां विद्य: MBn. 4,289. तिश्लपाल 68. H. ç. 138, wo Sahadeva und Nakula mit einander verwechselt werden, erscheint तित्तपालक als Bein. Nakula's.

तत्ती f. viell. Leitkuh (die an der Spitze der तत्तपः, der Reihen der Kälber, steht): तत्तीं प्रसार्यमाणां वद्धवत्सां चानुमल्यतेयं तत्ती गवां मातिति Gobn. 3, 6, 7. तत्रैतान्यक्र्कःकृत्यानि भवत्ति निष्कालनप्रवेशने तत्तीविक्रणमिति ह.

নঁম্ (von 1. নুন্) m. Un. 1,69. 1) Faden, Schnur, Draht, Saite; Aufzug eines Gewebes; häufig uneig. gebraucht wie im Deutschen Faden. AK. 2,10,28. H. 913. ये म्रता पार्वतोः सिचा य म्रोतंवो ये च तत्तंवः AV. 14,2,51. ऋचः प्राञ्चस्तर्खया वर्ज़ीषि तिर्वर्ञ्च: 15,3,6. Çat. Br. 3,1,2,18. तस्त्र-स्य KAUÇ. 6.107. तस्मिस्तले क्षाः सिताग्र तत्तवः MBH. 1,806. यस्मिन्नी-तिमिद् प्रोतं विश्वं शाटीव तत्त्व् Bulla P.9,9,7. पटतत्त्वत् 7,15,63. Sch. zu Gaim. 1,21. माञ्ज Katj. Ça. 13,2,21. शक्तिनस्तत्वद्यः MBH. 3,1141. ४,२२७२. यस्मित्रित्ये तते तत्ती रुढे स्रगिव तिष्ठति 12,1610.10975. तत्त्रवो ऽप्यापिता (lies: ऽप्यापता) नित्यं तनवा वक्रला: समा:। वङ्गन्बक्कवा-दावासान्सकुत्तीत्युवमा सताम् ॥ ५,१३१८ (vgl. Райкат. II,8). नवजं शशिनं दृष्ट्वा वक्रततुमिवाम्बरे 12,8819. कैशिय॰ R. 2,88,10. ततुवालावलम्बाः (चन्द्रकाला:) Мвсн. 71. या (उल्का) चोक्यते तलुधतेव VARAH. Ввн. S. 32, 24. सूत्र° Çійки. Свил. 4,15. Сови. 4,3,24. स्वकार्तितं सूत्रतसु वाससा तेन मिश्रयेत् HARIV. 7805. त्रितंत् R.V. 10,30, 9. सप्तंतत् (s. auch bes.) 124, 1. 52, 4. वाणः शतततुः KATH. 34, 5. KATJ. ÇR. 13, 2, 20. यद्यार्णवाभिस्तत्त-नाचरत Çat. Br. 14,5,1,23. Çvetâçv. Up. 6, 10. Vedântas. (Allah.) No. 40. क्रिमतत्तुज्ञालै: Rage. 16,20. संबेष्टमानं बद्धभिर्मीक्ततत्त्रभिरात्मज्ञै:। काष-कार इवात्मानं वेष्टपन्नावबुध्यसे ॥ MBn. 12, 12449. (कृलिङ्गराक्ती) क्वी-षी। नीडकं तत्र जराम् तृपातत्त्भिः 9297. Faden, Ausläufer, Faser (von Pflanzen) RV. 10,134,5. МВн. 1, 1816. 1837. नुपालि Вилктя. 2,6. Ніт. I,88. विस 아 МВн. 5,438. 12,7877. Внактр. 2,14. Комалая. 4,29. पुटका-र्नाल° Bala. P. 6,13,15. — शोर्चली म्रस्य (पवित्रस्य) तर्लवी व्यस्थिरन् RV.9,83,2. 69,6. 73,9. थे। यज्ञस्यं प्रसाधनस्तर्त्तं र्दे वेघातंतः 10,57,2. यज्ञिय Çar. Ba. 11,5,5,13. मा तर्लुष्ट्रहेरि वर्यता धिर्यं मे R.V. 2,28,5. तर्लु ततं सं-वर्यती 3,6. VS. 20,41. तर्तुं तन्घ पृट्यं मतसीमाय दाश्चें RV. 1,142,1. 8,13,14. 10,53,6. 57,2. 130,1. AV. 6,122,1.2. 10,2,17. म्रातर्समामिदि-व्यं तेतान । वं नुस्तत्त्रित सेत्र्ये वं पन्या भविस देवपानी: TBR. 2,4,2,6. क्रियातसून् Baig. P. 8,13,36. नमस्ते ऽखिलयज्ञतस्रवे 3,19,30. तस्रवे प-ज्ञाय 8,16,31. चातुर्के। त्राय तत्तवे 4,24,37. तृत्वा े MBH. 12,7877. म्राशा Mâlatim. 151, 6. Häufig vom Faden, an dem die Fortpflanzung des Geschlechtes hängt; Reihe der Nachkommen, Nachkommenschaft: तती र्रात तत्रुर्सि Kars. Çm. 3, 8, 25. 27 u. s. w. प्रजातत् मा व्यवच्केत्सोः Татт. Up. 1, 11, 1. मिनन्प्रजातती क्रूणाम् Buac. P. 1, 12, 15. क्ल ° MBH. 1, 1835. 4167. 4365. कुलतत्तुकत्ते (von कर्त् spinnen) 8,3393. तत्रभूत von dem die Fortpflanzung des Geschlechtes abhängt 3, 15363 (vgl. वीतभूत 15359). तस् तन्वन् Bulo. P. 2,3,8. तस्कृतन 6,5,43. न कि नस्तन्रस्ति वै MBn. 1,1829. fg. लिय तन् श्च पिएउश्च धृत्राष्ट्रस्य द्रश्यते ६,162६. तेषाम् (क्तीवादीनाम्) उत्पन्नतन्त्रनामपत्यं दापमर्कृति м. 9,203. Buic. P. 1,8,14. 9,6,2. तसुवर्धन und सुततु als Beiww. Vishņu's МВн. 13,7033. तत्वधंन von Çi va Çıv. — 2) Haifisch (vgl. तत्या, तत्ताग) H. 1351. — 3) N. pr. eines Mannes gaņa गिर्भार्दि zu P. 4, 1, 105. — Vgl.